

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 43. Legati in Normanniam perveniunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

esset doctissimus, nullum tamen exemplum isto antiquius ex tota Historia Ecclesiastica afferre potuit, quo Pontificibus auctoritatem Supremos Principes deponendi adstrueret.

Sæcul. XII.
A. C. 1167.

§. XLIII.

Legati in Normanniam perveniunt.

Quamquam duo Legati, quos Alexander Papa, postulante Rege Angliæ, ad terminandam causam S. Thomæ Cantuariensis mittebat, prima die Januarii anno millesimo centesimo sexagesimo septimo Roma discessissent, non prius tamen quam exeunte æstate in Normanniam, ubi Rex versabatur, pervenerunt. Postquam vero iter auspiciati fuerant, Papa certior factus est, quam magnifice Joannes Oxoniensis Legationis suæ Romanæ successum exaggeraret, & jactaret, hos Legatos ad judicandum Archiepiscopum eumque damnandum mitti. Quin Papam jam nunc complures Præsules, multosque alios viros in Anglia spectatissimos, ab ejusdem Archiepiscopi Jurisdictione eripuisse. Comperit quoque Papa, his rumoribus non Archiepiscopum modo, sed etiam Regem Franciæ & Regni ejus Principes turbari. Quare data epistola duos Cardinales Legatos, Guilielmum Papiensem & Ottonem, jussit Archiepiscopo omnibus viribus

Sæcul. XII.

A. C. 1167.

viribus solatium suggerere, omnem sus-
spicionem eximere, Regi Angliæ recon-
ciliare, & priusquam negotium recon-
ciliationis esset perfectum, nihil gravioris
momenti in ejus terris moliri, nec ejus
Regnum, etiamsi invitaret, intrare.
Subjunxitque, *ne contra nos quoque ma-
ledicentiæ arma præbere videamini.* Hæc
Epistola in Palatio Lateranensi septima
Maji data.

Papa, data ad Regem Franciæ quo-
que Epistola, certiore facit, quod Le-
gatos misisset, rogatque, ut ad Archie-
piscopum & Regem Angliæ reconcilian-
dos piam operam impendat, & addit: *Si
vero pax reduci non possit, cuperemus,
si id molestum tibi non accideret, &
Optimates Regni tui non offenderentur,
Thomam apud vos potestatem Legati Se-
dis Apostolicæ obire.* Nempe, ut Tho-
mas, cujus potestas in Anglia erat su-
spensa, solatium haberet, Papa ei Lega-
tionem in Francia conferre avebat. Sed
adnotare operæ pretium est, quod ad
rem istam consensum Regis & Optima-
tum petierit.

I. ep. 165.

Quas querelas Thomas moverit, ubi
Guilielmum & Ottonem Legatos mitti
comperit, ex ejus Epistolis postea datis
cognoscere licet. Atque etiam ex Epi-
stola Petri Lombardi Subdiaconi ad Pa-
pam data, in qua dicit, Regem Franciæ
haud

haud leviter indignari, minarique, se Le-
 gatos istos ab aditu in Regnum suum
 prohibiturum. Tandem ex Epistola Joan-
 nis Saresberiensis, in qua dicit; Regem
 Angliæ sæpius auditum fuisse jactare,
 quod in suo marsupio Papam omnesque
 Cardinales sibi obnoxios & aureis vincu-
 lis adstrictos circumferret, seque iisdem
 privilegiis gaudere, quibus usus fuisset
 Avus suus, qui in Provinciis Regni sui
 Rex, Legatus, Patriarcha, Imperator,
 & quidquid volebat, extitisset. His sub-
 jungebat Saresberiensis: *Quid amplius
 Regi Angliæ ab Antipapis Octaviano
 & Guidone contra Archiepiscopum Can-
 tuariensem concedi potuisset? Itaque in
 Acta Ecclesiæ Romanæ referetur, quod
 Pontifex Maximus, tum precibus, tum
 minis Regis Angliæ, cujus vitia intole-
 rabilia justo diutius dissimulavit, perter-
 ritus, Archiepiscopum, annis quatuor
 cum innumeris aliis innocentibus, propter
 causam Dei, & libertatis Ecclesiasticæ
 defensionem exulem, in nullo Judicio Ca-
 nonico condemnatum, nec quia talia me-
 ruit, sed quia Tyranno ita placuit, omni
 Jurisdictione Episcopali exuerit. Sed
 quid ista ad me? Papa viderit, cujus est
 conscientia sua, famæ, & Ecclesiæ salu-
 ti consulere. Ceterum ambo Legati Ar-
 chiepiscopo suspecti erant, multo magis
 Guilielmus Papiensis, quem inimicum
 suum*

Sæcul. XII.

A.C. 1167.

I. ep. ult.

vit. II. c. 22.

I. ep. 165. & c.

suum

Sæcul. XII. suum manifestum & Regi Adversario suo
 A.C. 1167. addictissimum esse existimabat. Hinc
 ergo ipsi scripsit, quod eum Judicem
 suum recipere neutiquam posset. Jam
 que antea literas ad eum exaraverat si-
 lo multo acerbior, quas vero consilium
 Joannis Saresberienfis secutus suppressit.

Chro. Gerv. Hoc anno millesimo centesimo sexa-
 1167. gesimo septimo inter Franciæ Angliæque
 Reges bellum recrudit ob civitatem
 Tolosanam, aliasque causas, quas inter

II. ep. 34. præcipua S. Thomæ Cantuariensis nego-
 tium putabatur. Qua re comperta Ale-
 xander, datis literis, Legatis Guilielmo
 & Ottoni præcepit; viam nullam inter-
 tatam relinquerent, qua pacem inter am-
 bos Principes revocarent, Ecclesiæ tan-
 topere necessariam. Diserte prohibet,
 ne in Angliam navigent, nec in negotia
 hujus Regni præsertim, quæ ad Conse-
 crationem Episcoporum spectabant, se in-
 ingerant, antequam Thomas Archiepi-
 scopus Regi plene fuisset reconciliatus.
Gervas. p. Hæc Epistola Beneventi vigesima secun-
 da Augusti anno millesimo centesimo sexa-
 gesimo septimo data. Ut his manda-
 tis obsequerentur, Legati Senones per-
 rexerunt, cum Archiepiscopo, nempe
 Thoma Cantuariensi, deliberaturi, & re-
 medium tantæ litis quæsituri. Inde Re-
 gem Angliæ adeunt, quem cum propo-
 ti sui tenacissimum habuissent, diem
 conti-

constituunt in Octava S. Martini, qua ^{Sæcul. XII.}
cum Archiepiscopo conferrent consilia. A. C. 1167.

Ceterum Rex Angliæ Legatis dixerat;
belli incentorem esse Thomam, qui in
Franciam abiisset, ut contra se Regem &
Comitem Flandriæ ad arma capeffenda
excitaret.

§. XLIV.

Colloquium Gifortienfe.

Præfixa die, decima octava Novembris, ^{II. ep. 27. 28.}
anno millesimo centesimo sexagesi- ^{30.}
mo septimo in loco inter oppida, vulgo
Trie & Gifortium posito, Franciæ &
Normanniæ termino, colloquium habi-
tum. Sed Episcopi & Abbates Angliæ,
quos Rex advocaverat, Rotomagi re-
manserunt. Archiepiscopum vero Can-
tuariensem non nulli ex iis, qui in exi-
lium eunti adhæserant, comitabantur.
Sermonem priores exorsi Legati ingen-
tem Papæ caritatem dilaudarunt, & so-
licitudinem, qua Archiepiscopum hodie-
que foveret. Suos quoque labores &
pericula in hoc itinere exhausta memo-
rabant, atque etiam necessitatem Eccle-
siæ, Regis Angliæ potentiam, amicitiam
præterea & beneficia, quibus olim Tho-
mam ipsum coluisset, honorem, quo eum
semper prosecutus fuisset, & tandem
querelas contra ipsum, præsertim de bel-
lo, cujus auctorem Thomam esse affir-
maret.